

ПРОТОКОЛ

№ 17734

гр. София, 16.10.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 106-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: М. Т. П.

Съдебни ЦВЕТАН Л. ЦОКОВ

заседатели: ИВАЙЛО Г. МАРИНОВ

при участието на секретаря ПАВЕЛ АЛЪ. БОЖИНОВ
и прокурора М. К. К.

Сложи за разглеждане докладваното от М. Т. П. Наказателно дело от общ характер № 20231110209945 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

СОФИЙСКА РАЙОННА ПРОКУРАТУРА – редовно призована, изпраща представител, явява се прокурор Куцкова.

ПОДСЪДИМИЯТ:

Д. В. П. – уведомен от предходно съдебно заседание, явява се лично.

В ЗАЛАТА СЕ ЯВЯВА адвокат Я. Р. от САК, преупълномощен от адв. М. М. от САК за днешното съдебно заседание, с пълномощно от днес.

В ЗАЛАТА СЕ ЯВЯВА адвокат Г. Ч. от САК, назначен за резервен защитник.

ПОДСЪДИМИЯТ: Желая адвокат Р. да ме представлява в настоящото производство.

ПОСТРАДАЛОТО ЛИЦЕ:

П. М. М. – уведомена от предходно съдебно заседание, не се явява.

В ЗАЛАТА СЕ ЯВЯВАТ адвокат Х. Д. от АК-Плевен и адв. Л. Т. от САК, упълномощени повереници, с пълномощни по делото, уведомени от предходно съдебно заседание.

В ЗАЛАТА ПРИСЪСТВА Мартин С. - син на пострадалата М..

ПОВЕРЕНИЦИТЕ /поотделно/: Поддържахме молбата за конституиране на пострадалата М. като ЧО и ГИ, както и уточнението относно лихвата, направено в предходното съдебно заседание.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н Председател, моля да уважите молбата на П. М. за конституирането ѝ като ЧО и ГИ. Молбата е входирана своевременно, а именно преди даване ход на разпоредителното заседание. Гражданският иск е посочен и като основание, и като размер. Във връзка с това, моля да уважите молбата.

АДВ. Р.: Уважаеми г-н Председател, считам, че предявеният граждански иск не следва да бъде допуснат за съвместно разглеждане по наказателното дело, тъй като би станал причина за отлагане на делото по смисъла на чл. 88, ал. 2 НПК. С гражданския иск се претендира обезщетение за неимуществени вреди, които не са съставомерни по повдигнатото обвинение и доказването им в хода на настоящото производство би изисквало събиране и проверка на доказателствен материали, които не са необходими за разкриването на обективната истина относно повдигнатото обвинение. В този смисъл, събирането на същите би станало причина за отлагане на наказателното дело.

На второ място, изрично възразявам, че предявената с гражданския иск претенция е погасена по давност. Съгласно разпоредбата на чл. 110 ЗЗД давността е 5-годишна. Давността е спряна на основание чл. 115, б. „ж“ ЗЗД с предявяването на граждански иск по образуването през 2009 г. НОХД № 12077/2009 г. по описа на СРС, 3 състав, но съгласно чл. 116, б. „б“ ЗЗД поради отхвърлянето на гражданския иск с постановената присъда от 01.11.2012 г. давността не е прекъсната.

От постановяването на решение № 663/30.05.2016 г. до предявяването на настоящия граждански иск през месец септември 2023 г. е изминал период, който надхвърля 5-годишната давност по чл. 110 ЗЗД.

По искането за конституиране като частен обвинител, предоставям на съда.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам казаното от моя защитник.

АДВ. Д.: В молбата за конституиране изрично сме посочили, че режимът по НПК има приоритетно приложение спрямо интересите на пострадалата. Разглеждането на ГИ не би довело до забавяне на наказателното производство и на следващо място - въпросите за давността са такива по същество, а не по допустимостта, съгласно тълкувателното решение.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази отправеното искане и становищата на страните, намира за установено следното:

Исканията за конституиране са своевременно предявени – преди даване ход на разпоредителното заседание и от процесуално легитимирано лице, доколкото във фактическите рамки на обвинението се твърди, че П. М. е претърпяла преки и непосредствени неимуществени вреди от престъплението, което поражда процесуалното ѝ качество на пострадала по смисъла на чл. 74, ал. 1 НПК.

Молбата за участие в съдебното производство като частен обвинител е конкретизирана и съдържа всички изискуеми реквизити, обуславящи нейната редовност от формална страна по смисъла на чл. 77, ал. 2 НПК, поради което същата е основателна.

Предявената гражданскоправна претенция срещу подсъдимия П. за обезщетение на причинените от твърдяното престъпление неимуществени вреди е допустима, тъй като фактическото ѝ основание съвпада изцяло с рамките на възведеното обвинение. В молбата са индивидуализирани престъплението, от което са причинени вредите, техният вид и размер, а това обуславя и нейната редовност по смисъла на чл. 85, ал. 1 НПК. Противно на становището на защитника, този съдебен състав намира, че съвместното разглеждане на гражданския иск не би довело до затрудняване на наказателното производство, в частност до установяване на главния факт, включен в предмета на доказване по смисъла на чл. 102, т. 1 НПК.

Възражението на адв. Р. за изтекла погасителна давност не следва да се обсъжда, тъй като както уместно отбелязва повереникът, същото касае основателността на претенцията, а не допустимостта на гражданския иск.

С молбата се претендира и акцесорно вземане за присъждане на законна лихва, считано от датата на деликта 10.11.2008 г., до окончателното изплащане на обезщетението.

По изложените съображения **СЪДЪТ** намира, че исканията за конституиране следва да бъдат уважени, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА като **частен обвинител** в съдебното производство **П. М. М.**

ПРИЕМА ЗА СЪВМЕСТНО РАЗГЛЕЖДАНЕ в съдебното производство предявения **граждански иск** от **П. М. М.** срещу подсъдимия **Д. В. П.** за сумата от **80 000,00 /осемдесет хиляди/ лева**, представляваща обезщетение за претърпените от пострадалата **неимуществени вреди** в резултат на твърдяното престъпление, ведно със **законната лихва от датата на деликта – 10.11.2008 г.** до окончателното изплащане на сумата.

КОНСТИТУИРА като **граждански ищец** в съдебното производство **П. М. М.**

Определенията са окончателни и не подлежат на обжалване и/или протестиране.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Да се даде ход на разпоредителното заседание.

СЪДЪТ, след като намери, че в случая не са налице процесуални пречки за разглеждане на делото в днешното съдебно заседание

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА РАЗПОРЕДИТЕЛНОТО ЗАСЕДАНИЕ.

СЪДЪТ СНЕМА САМОЛИЧНОСТТА НА ПОДСЪДИМИЯ:

Д. В. П. /представен документ за самоличност – л.к. № №№№№№, издадена на 12.09.2019 г. от МВР-София/ - роден на /ЛИЧНИ ДАННИ/, ЕГН: *****, тел. номер: №№№№№.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА правата на подсъдимия в настоящото производство, включително предоставената му правна възможност за разглеждане на делото по реда на Глава 27, чл. 371, т. 1 НПК и Глава 29 от

НПК.

ПОДСЪДИМИЯТ: Разбирам правата си в процеса. Нямам искания за отвод на съда, прокурора и секретаря.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА правата на частния обвинител и граждански ищец чрез нейните повереници, в частност тези по чл. 79 НПК и чл. 87 НПК.

ПОВЕРЕНИЦИТЕ /поотделно/: От името на нашата доверителка заявяваме, че разбираме разяснените права.

СЪДЪТ РАЗЯСНЯВА на участниците в разпоредителното заседание въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 1-8 НПК, които следва да бъдат обсъдени.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам искания за отводи. Не правя възражения за подсъдността на делото. Считам, че не са налице основания за прекратяване или спиране на наказателното производство. Намирам, че в хода на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени нарушения на процесуални правила, които да са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия и на пострадалата. Липсват формални пречки за разглеждане на делото по реда на Глава 27, чл. 371, т. 1 НПК или Глава 29 от НПК. Не са налице условията за разглеждането на делото при закрити врати, привличането на резервен съдия, назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и за извършването на съдебни следствени действия по делегация. Нямам възражения във връзка с привличането на резервен съдебен заседател. Спрямо подсъдимия не е взета мярка за неотклонение. Към настоящия момент нямам искания за събиране на нови доказателства. Моля да насрочите съдебно заседание за разглеждане на делото и да призовете лицата, посочени в приложението към обвинителния акт.

ПОВЕРЕНИЦИТЕ /поотделно/: Солидаризираме се със становището на прокурора. Поддържахме писмената молба от 11.09.2023 г., в която сме изразили позицията си относно въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК, но с едно уточнение, че в т. 5 твърдим, че следва да се назначи резервен съдебен заседател.

АДВ. Р.: Нямам искания за отводи. Не правя възражения за подсъдността на делото. Липсват основания за прекратяване или спиране на

наказателното производство.

Считам, че на досъдебното производство са допуснати множество отстраними съществени нарушения на процесуални правила, които са довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 НПК.

На първо място, предявяването на постановлението за привличане на подзащитния ми като обвиняем на 18.04.2019 г. е извършено в присъствието единствено на назначения резервен защитник. Това е том 5, л. 16 от ДП. В нарушение на процедурата по чл. 219 НПК упълномощеният защитник не е бил редовно призован за предявяването на постановлението. В констативен протокол от 26.03.2019 г. е удостоверено, че с него не е проведен разговор по мобилния телефон и че той не е призован за извършването на това процесуално действие - том 1, л. 40 ДП и всъщност този документ, който удостоверява еднократно обаждане към упълномощения защитник на мобилния му телефон е единственият, в който е обективиран опит той да бъде призован за процесуалните действия, насрочени за 18.04.2019 г. и впоследствие извършени на тази дата. Адвокат М. е бил уведомен от г-н П. за призоваването на същия за посочените действия. С изрична и надлежно депозирана молба е уведомил разследващия полицай, че явяването му за предявяване на постановлението за привличане на подзащитния ми като обвиняем на 18.04.2019 г. от 10:30 ч. няма да бъде възможно поради служебна ангажираност с участие по друго наказателно производство, а именно НОХД 664/2018 г. по описа на Специализирания наказателен съд, 5 състав - том 5, л. 19-20 ДП.

Независимо от тези обстоятелства, предявяването на постановлението за привличане на подзащитния ми като обвиняем на 18.04.2019 г. е било извършено в присъствието на назначения резервен защитник. Това е основанието, поради което подзащитният ми е отказал да подпише както постановлението за привличане на обвиняем, така и протокола за разпит - том 5, л. 16-17.

Тези действия на органите на ДП са довели до нарушаване на процесуалните права на подзащитния ми, лишавайки го от възможността да бъде защитаван и представляван от избрания от него защитник.

На второ място, въпреки изричното направено искане за това по чл. 227, ал. 2 НПК, намиращо се в том 5, л. 23 от ДП, материалите от разследването не са предявени нито на подзащитния ми, нито на адв. М. в качеството му на негов договорен защитник, а единствено на назначения му резервен защитник.

Както несъмнено и недвусмислено следва от материалите, поместени в том 6 на ДП, не е налице нито една от хипотезите на чл. 227, ал. 4 НПК, въпреки което разследването не им е било предявено. С това правото на защита на подзащитния ми е съществено нарушено, доколкото и той, и

неговият упълномощен защитник са били лишени от възможност да се запознаят с материалите по делото и да упражнят правата си по чл. 228-чл. 230 НПК

Съществени процесуални нарушения, които са основания за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора са допуснати и при изготвянето на обвинителния акт. На първо място, държавното обвинение не се е съобразило с някои от указанията, формулирани от СРС и потвърдени от СГС при последното по време прекратяване на съдебното производство през 2018 г. Опитвайки се да отстрани констатираните от двете съдебни инстанции противоречия относно времевите рамки на твърдените помагачество и подбuditелство, прокурорът механично е поставил като краен момент на твърдяното инкриминирано поведение на подзащитния ми точната дата и точния час на извършеното срещу пострадалата посегателство. Изначално е невъзможно и несъстоятелно да се твърди, че дейността, в която според държавното обвинение се е изразило въпросното поведение на подзащитния ми е можела да бъде осъществена до самото извършване на деянието от неустановения по делото извършител и дори едновременно с нея. И по принцип, и конкретно в контекста на широкия времеви обхват, определен от прокурора - над пет месеца - е неясно, противоречиво и съответно имащо за резултат накърняване на правото на защита на подзащитния ми да се твърди, че е възможно в една и съща минута да бъдат извършени първо набавянето на бутилка със сярна киселина, второ - оставянето от трето лице на бутилката на друг адрес в гр. София при свидетеля Б., като този адрес се намира на около един километър и половина от мястото на нанасянето на телесните повреди, трето - двукратно поискване от подзащитния ми на снимков материал на пострадалата от свидетеля Ч. и четвърто - предоставянето от подзащитния ми както на бутилката, така и на снимките на пострадалата на неустановения извършител.

На следващо място, в обвинителния акт на стр. 6 и стр. 8 се твърди, че подзащитният ми е извършил подбuditелство и помагачество в периода от месец юни 2008 г. до 14:30 ч. на 10.11.2008 г. Отново съгласно стр. 6 и стр. 8 от обвинителния акт обаче, посегателството срещу пострадалата е извършено от неустановения извършител на 10.11.2008 г. около 14:30 ч. При предходното прекратяване на съдебното производство през 2016 г. СРС изрично е дал указания за коригиране на това противоречие в обвинителния акт, като с основание посочил, че „...продължаването на помагаческата дейност след извършване на престъплението представлява юридически nonsens...“, но ако все пак представителят на СРП продължава да твърди, че такава е налице и след момента на извършване на деянието, то задължително следва да изложи конкретни факти в очертаната насока. Това указание очевидно не е изпълнено, поради което дори само на това основание следва да се приеме, че внесенният обвинителен акт не е годна основа за насрочване на делото в съдебно заседание по същество.

Във внесенния обвинителен акт не са съобразени и други указания, формулирани от СГС и СРС при предходното прекратяване на съдебното производство през 2016 г. Не е налице максимална конкретизация на времето и мястото на извършването на деянието, както и на самото деяние. Същите са формулирани общо и с прекомерно широки времеви и фактически граници, което затруднява защитата до степен на невъзможност същата да бъде осъществена ефективно чрез доказването на отрицателни факти. Тези недостатъци и неясноти в обвинителния акт са особено силно изразени предвид особеностите на повдигнатото обвинение, а именно твърдението, че подбудителството и помагачеството са осъществени спрямо неустановено по делото лице.

В обвинителния акт е налице противоречие и относно поведението на подзащитния ми във връзка с твърдяното подбудителство. На стр. 4 се посочва, че той е склонил неустановения извършител да извърши деянието за времето от месец юни 2008 г. до 14:30 ч. на 10.11.2008 г. В следващия абзац обаче се твърди, че „няколко дни след това в периода от 10.11.2008 г. до 22.11.2008 г.“ е наредил на свидетеля Ч. да предаде 3000 лева на неизвестно за него лице. При така формулираните времеви граници за защитата остава напълно неясно кога именно се твърди, че е осъществено твърдяното въздействие спрямо свидетеля Ч., като съгласно обвинителния акт този момент може да предшества посегателството срещу пострадалата, да съвпада с него, или да го следва във времето.

В обвинителния акт е налице противоречие относно броя на лицата, спрямо които се твърди, че подзащитният ми е извършил подбудителство и помагачество. Съгласно стр. 4 подзащитният ми е „потърсил и намерил други хора, които да изпълнят задачата“ по отношение на пострадалата М.. Също така, съгласно стр. 5 „момчета с мотор са свършили работата“. В същото време обаче, повдигнатото обвинение е за подбудителство и помагачество на едно лице, неустановено по делото.

В обвинителния акт се твърди на стр. 4, стр. 6 и стр. 8, че подзащитният ми „склонил неустановения до момента извършител да нанесе побой или да залее пострадалата П. М. със сярна киселина“. Отговорността на подбудителя е акцесорна - тя зависи от поведението на извършителя. Доколкото е формулирано твърдение за конкретно деяние на извършителя, което не включва нанасянето на побой. Този елемент от повдигнатото обвинение не може да бъде включен в твърдяното поведение на подзащитния.

При настоящия вариант на обвинителния акт защитата е поставена в ситуация да оборва обвинение за поведение, твърдение за каквото от страна на извършителя не е формулирано. По този начин чрез повдигнатото обвинение се въвежда в делото инкриминирано деяние, което би могло да бъде поставено в основата на осъдителен диспозитив, а в същото време е невъзможно да бъде оборено, тъй като не е включено при описанието на фактическата обстановка, във връзка с поведението на извършителя. Така за

защитата е изначално невъзможно да докаже например, че са налице ексцес на умисъла или доброволен отказ от съучастие.

На следващо място, на стр. 1, стр. 5, стр. 6 и стр. 8 от обвинителния акт се твърди, че пострадалата е била залята със сярна киселина, а според стр. 5, стр. 6 и стр. 8 това е било извършено с концентрирана сярна киселина. Същото противоречие е допуснато и относно съдържанието на бутилката, за която се твърди, че подзащитният ми е набавил.

Съгласно стр. 4 от обвинителния акт, подзащитният ми е подбудил неустановения извършител да залее пострадалата със сярна киселина, а на стр. 6, стр. 7 и стр. 8 твърдението е за подбuditелство за залИ.е с разяждащо вещество (киселина). Това противоречие е съществено, доколкото са налице множество други видове разяждащи вещества, различни от киселина, както и съществуват множество видове киселини различни от сярната. За защитата остава неясно какво именно е съдържанието на твърдяното от държавното обвинение подбuditелство.

С оглед на изложеното, внесеният в съда обвинителен акт не отговаря на изискванията на чл. 246 НПК, както и на тези на Тълкувателно решение № 2 от 2002 г. на ОСНК.

Моля, на основание чл. 249, ал. 1, ал. 2 и ал. 4, т. 1 във вр. с чл. 248, ал. 5, т. 1 НПК да прекратите съдебното производство и да върнете делото на прокурора за отстраняване на допуснатите отстраними съществени нарушения на процесуални правила, довели до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия.

По т. 4 считам, че не са налице основания за разглеждане на делото по реда на особените правила.

По т. 5 не са налице основания за разглеждане на делото при закрити врати, за привличането на резервен съдия или съдебен заседател, за назначаването на защитник, вещо лице, преводач или преводач на български жестов език и за извършването на съдебно-следствени действия по делегация.

По т. 6 считам, че не са налице основания за вземане на мерки за процесуална принуда по отношение на подзащитния ми.

По т. 7, на този етап нямам искания за събиране на нови доказателства.

По т. 8 считам, че не са налице предпоставките за насрочване на съдебното заседание с оглед на изложеното.

ПОДСЪДИМИЯТ: Поддържам казаното от адвоката си. Според мен са допуснати нарушения на правата ми в досъдебното производство. Ако съдът не уважи искането на моя защитник за връщане на делото, желая делото да се разгледа по общия ред.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаеми г-н Председател, според мен на досъдебното производство не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения на процесуалните правила. Считам, че не са допуснати такива нарушения нито при привличането на подсъдимия в качеството му на обвиняем, нито при опитите да се предявяват материалите по делото на обвиняемия и неговия защитник.

Много от въпросите, които защитата посочи според мен са по същество на делото и не са от кръга въпроси, които следва да се разглеждат по чл. 248 НПК. Според мен няма противоречия между обстоятелствената част на обвинителния акт и диспозитива му.

АДВ. Д.: Уважаеми г-н Председател, уважаеми съдебни заседатели, поддържае становището си, което изложихме в началото на делото. Считаме, че не е допуснато на досъдебната фаза съществено процесуално нарушение при изготвянето на обвинителния акт. На първо място, налице са валидно извършени процесуални действия при предявяване на постановление за привличане, както и предявяване на материалите от разследване, като за пълнота на изложението бих желал да посоча, че в по-новата съдебна практика се приема, че в хипотеза на неосъществяване на предявяване на материали от разследването, същото не съставлява съществено процесуално нарушение, като се цитира решение на СЕС. На следващо място, налице са от защитата декларативно изложени твърдения за несъобразяване от страна на прокуратурата при изготвяне на обвинителния акт с указания на СРС и СГС. Считам, че настоящият случай не е такъв. Всички останали въпроси, които бяха повдигнати от защитника са въпроси по съществува на делото, а там, където защитата сезира някакви съществени противоречия, аз не сезирам противоречия, камо ли съществени.

АДВ. Т.: Защитата раздели процесуалните нарушения на две групи, допуснати на досъдебното производство и такива с обвинителния акт. По отношение на тези, за които се твърди, че са допуснати на досъдебното производство, моля да приемете, че няма такива, тъй като по делото изобилстват документи, които обективират опитите на разследващите органи да призоват подсъдимия П. и неговия защитник, но неуспешно, макар че кантората на колегата защитник се намира само на 50 метра от СДВР и на 150 метра по уличния релеф. Г-н П. и защитникът му в този период бяха абсолютно неоткриваеми и за разлика от неговия защитник, който даваше непрекъснато интервюта по телевизията, не намери време да се яви по това производство. Ето защо моля да приемете, че няма нередовна процедура по призоваването както на обвиняемия, така и на неговия защитник, както и за повдигане на обвинението и за предявяване на материалите по разследването.

По отношение на твърдените нарушения, допуснати с изготвянето на

обвинителния акт, ще моля да имате предвид, че съдебната практика и доктрина определя помагачеството и подбудителството като времевият период трябва да бъде не по-късно или едновременно с извършването. В този смисъл, в обвинителния акт са посочени точно този период и най-късната възможна дата и час - 10.11.2008 г. 14:30 ч.

Твърдяното от защитата, че е имало предаване на парична сума по разпореждане на подсъдимия на свидетеля Ч. след три дни, това всъщност е описано само като действие, което е резултат на направеното обещание от подсъдимия т.е. тук също не следва да се определи характеристиката на това действие като излизащо извън времевия период.

По отношение на това, че киселината като разяждащо вещество била един път сярна, друг път концентрирана, касае се за несъществени противоречия, които по никакъв начин не могат да станат основание за приемането им като съществени такива и които затрудняват правото на защита на подсъдимия.

По отношение на това, че не бил ясен броят на извършителите, в обстоятелствената част на обвинителния акт ясно е посочено, че подсъдимият е направил два опита за причиняване на телесните повреди на г-жа М. - единият път чрез побой, а другият път чрез зал.е с разяждащо вещество, като всъщност фактологията е вписана съвсем накратко и в обвинителния диспозитив и по никакъв начин не се касае за повече от един извършител.

По отношение на това, че било казано, че момчетата с мотор са свършили работата, това също касае едно твърдение по същество.

Всички тези твърдения представляват твърдения на прокуратурата, които следва да бъдат защитени в процеса и са предмет по същество на самото производство. Ето защо ще Ви помоля да оставите без уважение искането на защитата.

СЪДЪТ СЕ ОТТЕГЛЯ НА СЪВЕЩАНИЕ.

СЪДЪТ, след съвещание, като съобрази становищата на участниците в разпоредителното заседание относно въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК, намира следното:

Делото е родово /арг. от противното от чл. 35, ал. 2 НПК/ и местно подсъдно на Софийски районен съд, като същевременно липсват основания за прекратяване или спиране на наказателното производство по чл. 250 и чл. 251 НПК.

При извършената служебна проверка, досежно законосъобразното провеждане на досъдебното производство, съдът намира, че на предходната процесуална фаза не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, които да са довели до ограничаване правото на защита на

обвиняемото и пострадалото лице по смисъла на чл. 249, ал. 4, т. 1 и т. 2 НПК, а що се отнася до обвинителния акт – същият отговаря на предвидените в разпоредбата на чл. 246, ал. 2 НПК императивни изисквания и на установения в ТР № 2-2002-ОСНК на ВКС минимален задължителен стандарт, предполагащ неговата законосъобразност от формална страна. При изготвянето на обвинителния акт не са допуснати и очевидни фактически грешки, които да налагат тяхното отстраняване по реда на чл. 248а, ал. 1 НПК.

Настоящият съдебен състав не намира никакви основания за отправяне на упрек към дейността на досъдебните органи, касателно предявяването на обвинението на подсъдимия П. в присъствието на назначения му резервен защитник, респективно в отсъствието на упълномощения такъв. От материалите по делото е видно, че са предприети множество опити за призоваване на обвиняемия и неговия упълномощен защитник за визираното процесуално действие, преобладаващата част от които са били осуетени от тях по една или друга причина. Относно насроченото за 18.04.2019 г. предявяване същите са били редовно призовани, но въпреки това обвиняемият П. се е явил сам, а това е предпоставило и приложното поле на разпоредбата на чл. 219, ал. 7 във вр. с чл. 94, ал. 6, изр. 1 НПК - когато обвиняемият се яви без упълномощен защитник, разследващият орган извършва действията, за които е призован с резервен защитник, комуто законодателят е предоставил правото да присъства при провеждане на всички процесуални действия с участието на обвиняемия. Невъзможността на адв. М. да се яви и да участва при предявяване на постановлението за привличане на неговия подзащитен в процесуалното качество на обвиняем е мотивирана със служебна ангажираност по друго дело в Специализирания наказателен съд /л. 19, т. 5 от ДП/, доказателства за което не са представени от него, като тази причина се явява ирелевантна, доколкото съгласно чл. 94, ал. 6, изр. 2 НПК преценката дали неявяването на упълномощения защитник се дължи на уважителна причина се извършва единствено, когато защитата е задължителна, а в настоящия случай не е налице нито една от хипотезите по чл. 94, ал. 1 НПК. В тази връзка, следва да се отбележи, че участието на обвиняемия и неговия упълномощен защитник при предявяване на обвинението не представлява процесуално задължение, а право, за чието упражняване досъдебните органи са подхождали добросъвестно и са положили максимум усилия.

Неоснователно е и оплакването, че материалите от разследването са предявени единствено на резервния защитник. За това процесуално действие също са били предприети множество неуспешни опити за призоваване на обвиняемия и адв. М.. Съгласно изричната разпоредба на чл. 227, ал. 4 НПК разследването не се предявява, ако лицето не е намерено на посочените по делото адреси за призоваване в страната или е редовно призовано, но не е посочило уважителни причини за неявяването си. Такъв е и настоящият случай, видно от приложената на л. 163, т. 6 от ДП докладна записка, тъй като

П. не е открит на адреса, на който пребивава, заявен и в днешното с.з., както и от приложените на л. 177, л. 180 и л. 189, т. 6 от ДП докладни записки, касателно посещението на адресите на адв. М.. Отделно от изложеното, след мащабните изменения на НПК през 2017 г. непредявяването на разследването не представлява основание за връщане на делото на прокурора, тъй като този порок е отстраним от съда, който осигурява безпрепятствена възможност на страните да се запознаят с материалите по делото и да релевират своите бележки, искания и възражения. И това е напълно резонно, тъй като съгласно чл. 7, ал. 1 и ал. 2 НПК досъдебната фаза има подготвителен характер, а съдебното производство заема централно място в наказателния процес и именно в него се разгръщат в пълнота принципите за равенство и състезателност на страните (в този смисъл **решение № 224 от 05.02.2020 г. по н.д. № 970/2019 г. по описа на ВКС, III н.о., докладчик-съдия Антоанета Данова и решение на СЕС /голям състав/ от 05.06.2018 г по дело С-612/15**). Ето защо, следва да се приеме, че ТР № 2-2002-ОСНК на ВКС е изгубило сила в обсъдената част.

Несъстоятелни са и възраженията, касателно съдържанието на обвинителния акт, иницирал настоящото съдебно производство. Преобладаващата част от тях касаят недоволство относно параметрите на претендирана от представителя на СРП наказателна отговорност, а това от своя страна налага да се припомни базисното положение, че единствено прокурорът разполага със суверенна и конституционна гарантирана преценка да привлече дадено лице в процесуалното качество на обвиняем и за конкретно престъпно деяние. На съда не са предоставени правомощия да дава указания относно обхвата и пределите на обвинението, а единствено да осъществи контрол дали същото е ясно и позволява на подсъдимия да го разбере. От прочита на обвинителния акт е видно, че наблюдаващият делото прокурор е описал с изискуемата се от закона конкретика времето, мястото, механизма на твърдяното престъпно посегателство, пострадалото лице, настъпилите вредни последици и конкретното участие на П. в процесната дейност като подбудител и помагач спрямо неустановения извършител, дадена е и съответстваща наказателноправна квалификация, а с това правото му на защита е гарантирано в пълна степен.

Не се споделят твърденията, че дадените указания от СРС и СГС при предходното връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени пороци не са изпълнени, тъй като констатираните противоречия в обвинителната теза относно времевите рамки на твърдяната помагаческа дейност са прецизирани и понастоящем са изложени твърдения, че са осъществени до момента на посегателството спрямо пострадалата М. на 10.11.2008 г., 14:30 ч., а не и след него. Изготвено е и постановление за частично прекратяване на наказателното производство, чиято законосъобразност е верифицирана от СГС при осъществения съдебен контрол в производство по чл. 243 НПК.

В контекста на изложеното, доводите на защитника, че е изначално невъзможно да се твърди, че дейността, в която според държавното обвинение се е изразило въпросното поведение на подзащитния му е можела да бъде осъществена до самото извършване на деянието от неустановения по делото извършител и дори едновременно с нея, не следва да се обсъждат, тъй като доказателствената обезпеченост на обвинителната теза в обсъдената част следва да бъде проверена на етапа на съдебното следствие и обсъдена едва при постановяване на крайния съдебен акт, а не в разпоредителното заседание. Прокурорът не е очевиден на инкриминираната дейност, като избраният от него подход да повдигне обвинение за осъществени подбуждателство и помагачество на неустановени дати в периода от месец юни 2008 г. до 14:30 ч. на 10.11.2008 г. не представлява прецедент, тъй като съдебната практика неотклонно допуска възможността за формулиране на времевите му параметри по такъв начин.

На следващо място – твърденията в обвинителния акт, че „няколко дни след това в периода от 10.11.2008 г. до 22.11.2008 г.“ подсъдимият П. е наредил на свидетеля Ч. да предаде 3000 лева на неизвестно за него лице внасят неяснота в обвинението също са несъстоятелни. Касае се за обстоятелства, които не са част от възведеното обвинение, доколкото обхващат факти, свързани с овъзмездяване на неустановения извършител, като в случая е ирелевантно дали сумата е платена преди или след посегателството над телесната неприкосновеност на пострадалата.

Противно на позицията на защитника, в обвинителния акт не е налице противоречие относно броя на лицата, спрямо които се твърди, че подзащитният му е извършил подбуждателство и помагачество. Макар в обстоятелствената част се сочи, че П. е „потърсил и намерил други хора, които да изпълнят задачата“ по отношение на пострадалата М., както и че е споделил, че „момчета с мотор са свършили работата“, същественото в случая е, че извършителят е бил един, като този релевантен факт е отразен еднозначно и в двете части на прокурорския акт.

Нататък, въпреки че в обвинителния акт се твърди на стр. 4, стр. 6 и стр. 8, че подсъдимият П. е „склонил неустановения до момента извършител да нанесе побой или да залее пострадалата П. М. със сярна киселина“ преценката на представителя на СРП да включи първия елемент в повдигнатото обвинение, макар подобна дейност /побой/ да не е осъществена, представлява въпрос по същество, който следва да намери разрешение при евентуална осъдителна присъда, а не при обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1 НПК.

Проява на излишна свръхпунктуалност е оплакването за неяснота относно средството на твърдяното престъпление. Според съда липсва противоречие в очертаната насока, доколкото в обстоятелствената част се твърди, че П. е подбудил неустановения извършител да залее М. с разяждащо вещество /киселина/, като едва след изпълнение на твърдяната „поръчка“ е

установено, че е използвана именно концентрирана сярна киселина.

По изложените съображения, искането на защитника за прекратяване на съдебното производство и за връщане на делото в предходната процесуална фаза следва да бъде отхвърлено като неоснователно.

Съобразявайки изявленията на подсъдимия и неговия защитник в дн. с.з. съдът намира, че делото следва да бъде разгледано по общия ред, предвиден в глава XX от НПК, като в случая липсват основания за разглеждането му при закрити врати и за привличането на резервен съдия, но са налице предпоставките за привличане на резервен съдебен заседател, в която връзка съдебният състав се солидаризира със становището на съдията-докладчик, изложено в разпореждането за насрочване на делото. Не са налице основания за назначаването на защитник, вещо лице, преводач или тълковник, както и за извършването на съдебни следствени действия по делегация.

Спрямо подсъдимия П. не е взета мярка за неотклонение, като в случая не са налице и визираните в чл. 66, ал. 1 НПК условия.

В следващото съдебно заседание следва да бъде разпитана ЧО и ГИ П. М..

Така мотивиран, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА разпоредителното заседание по **НОХД № 9945/2023** г. по описа на СРС, НО, 106 състав.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на защитника за прекратяване на съдебното производство и за връщане на делото на прокурора.

Определението подлежи на обжалване и/или протестиране в 7-дневен срок, считано от днес, пред СГС по реда на Глава XXII от НПК.

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за разглеждането му по реда на Глава XX от НПК на 30.11.2023 г. от 09:30 ч., за която дата СРП, подсъдимият, неговият защитник и поверениците да се считат за редовно уведомени от днес.

СЪДЪТ ОПРЕДЕЛЯ резервни дати за разглеждане на делото, както

следва:

- 14.12.2023 г. от 09:30 часа.

- 15.01.2024 г. от 09:30 часа.

- 01.02.2024 г. от 09:30 часа.

- 15.02.2024 г. от 09:30 часа.

- 29.02.2024 г. от 09:30 часа.

- 14.03.2024 г. от 09:30 часа.

- 28.03.2024 г. от 09:30 часа.

- 15.04.2024 г. от 09:30 часа.

- 29.04.2024 г. от 09:30 часа.

- 16.05.2024 г. от 09:30 часа.

- 30.05.2024 г. от 09:30 часа.

- 13.06.2024 г. от 09:30 часа.

- 27.06.2024 г. от 09:30 часа.

- 15.07.2024 г. от 09:30 часа.

- 02.09.2024 г. от 09:30 часа.

- 16.09.2024 г. от 09:30 часа.

- 30.09.2024 г. от 09:30 часа.

- 14.10.2024 г. от 09:30 часа.

- 31.10.2024 г. от 09:30 часа.

- 14.11.2024 г. от 09:30 часа.

- 28.11.2024 г. от 09:30 часа.

- 12.12.2024 г. от 09:30 часа.

АДВ. Р.: Не мога да взема отношение дали датите са съобразени със служебните ангажименти на адв. М..

Датите са съобразени със служебните ангажименти на поверениците и резервния защитник.

ПОВЕРЕНИЦИТЕ /поотделно/: Ще уведомим пострадалата П. М. за датата и часа на следващото съдебно заседание, както и за определените резервни дати.

АДВ. Р.: Поемам ангажимент да уведомя адв. М. за датата и часа на следващото съдебно заседание, както и за резервните дати.

ДА СЕ ИЗДАДАТ преписи от протокола на страните.

Съдебното заседание приключи в 12:06 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____